

متن پرسش

سلام استاد عزیز عرض ارادت خدمت شما من ۲۵ سالمه . توی بحث امر به معروف و نهی از منکر خیلی ضعیفم یعنی یه جورایی ترسو، بزدل و دارای عدم اعتماد به نفس و ... که خودم فکر می کنم بخاطر رفتار والدین در طول زندگی و شاید هم دارم توجیه می کنم به هر حال این ویژگی ها را دارم و وقتی امر به معروف و نهی از منکر نمی کنم خیلی ناراحت می شم. می گم با خودم چی می خوام جواب خدا بدی ؟ نهی از منکر کن ولی باز این کار را نمی کنم. تو روضه وقتی مصائب حضرت را می شنوم می گم با خودم حضرت جان خود را داد تو حاضر نیستی یک کلمه بگویی که مثلا این کار منکر است؟ موقع توبه می بینم اگر بگم توبه دارم دروغ می گم چون می دانم نهی از منکر نمی کنم چکار کنم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شرط امر به معروف و نهی از منکر آن است که یک نحوه صمیمیت در میان باشد تا شما بتوانید با تذکر دلسوزانه طرف مقابل را متوجه معروف نمایید و از منکر باز دارید چون قرآن می فرماید: «وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ». با توجه به این امر فکر نمی کنم اگر شرایط آن فراهم باشد شما کوتاهی کنید. باید تلاش کرد فرهنگ استکباری رسوا شود تا جوانان ما تحت تأثیر آن فرهنگ نباشند. کاری که امثال حضرت امام «رضوان الله تعالی علیه» و رهبری عزیز «حفظه الله» انجام می دهند. موفق باشید